

ΤΟ ΘΕΜΑ ΜΟΡΝΟΥ

● (Συνέχεια εκ τῆς 16ης σελίδος)

τμήσεώς του εἰς πολλάς ἐργολαβίας.

Εἰς πρόσθετος λόγος προκρίσεως τῆς λύσεως Ἀχελώου φαίνεται νά εἶναι τό γεγονός ὅτι αὕτη ἐξασφαλίζει ἄφθονον ὕδωρ καθ' ὅλον τό μήκος τοῦ ὑδραγωγείου. Αἱ μελετηθεῖσαι λύσεις ἐκ τοπικῶν πηγῶν διά τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν εἰς ὕδωρ, τῆς Πελοποννήσου καί ἰδιαιτέρως τῆς Ἀργολίδος καί Κορινθίας παρουσιάζονται ἀνεπαρκεῖς κατά τά ξηρά ἔτη, ἤδη δέ εἶναι γνωστόν ὅτι αἱ δενδροκαλλιέργειαι τῶν περιοχῶν αὐτῶν ἀπειλοῦνται διά τελείας καταστροφῆς συνεπεῖα τῆς προϊούσης ἀλμυρώσεως τῶν ὑδροφόρων ὀριζόντων. Εἶναι λίαν ἐνδιαφέρον ὅτι συνολικῶς 1,5 ἑκατομμύρια στρέμματα γῆς θά ἦτο δυνατόν νά ἀρδευθοῦν κατά μήκος τοῦ ὑδραγωγείου Ἀχελώου, ὑποκαθισταμένων πολλῶν τοπικῶν ἔργων κατά τρόπον πολύ οἰκονομικώτερον.

Τέλος δέν ἔχει εἰσέτι διερευνηθῆ ἡ λόγω διαφορᾶς σκληρότητος τοῦ ὕδατος ἐπίπτωσις ἐπὶ τοῦ κόστους τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας καί τῆς ὑγείας τοῦ ὕδρευομένου πληθυσμοῦ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω παρακαλεῖται ὁ κ. Ὑπουργός Δημοσίων Ἔργων νά πληροφορήσῃ τήν Βουλὴν πῶς τελικῶς σκέπτεται νά ἀντιμετωπίσῃ τό σοβαρόν τοῦτο θέμα τό ὅποιον ἀφορᾶ ὄχι μόνον τὰς Ἀθήνας ἀλλά τήν ὅλην Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1967

Ὁ ἐρωτῶν

Ι. Γ. ΖΙΓΔΗΣ

Βουλευτὴς Δωδεκανήσου